

Redigeret af Th. Overkøu. Udgivet og forlagt af A. E. Rostock.

Forsendes, i Folge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Pakkeposterne i Danmark og Hertugdømmerne.

Z. t. N. 58377102. — St. Joh. — T.

Prædikanterne paa syvende Sondag efter Trinitatis.

Troprædiken: Frue Kirke, Candidat Hermansen. Holmens, Hr. Gudmundsen.

Høimesse: Slotskirken, Hr. Hall, Kl. 10. Frue Kirke, Hr. Stiftsprovst Clausen. Holmens, Hr. Provst Holm. Helliggeistes, Hr. Nielsen. Trinitatis, Hr. Gad. Petri, Hr. Pastor Wøllesen, Kl. 10. Frelserens, Hr. Provst Dr. Schack. Frederiks, Hr. Pastor Thomsen, Kl. 10. Garnisons, Hr. Professor Brorson. Citadellens, Candidat Wirtrup, Kl. 9½. Ref., L., Hr. Pastor Hamburger, Kl. 9½. Ref., Fr., Service liturgique, Kl. 11. Barton, Candidat Fischer. Almindelige Hospital, en Student, Kl. 8½. Abel Cathrines Stiftelse, en Student, Kl. 10. Domhuscapellet, Student Beck, Kl. 10. Blaataarn, Student Beck, Kl. 12. Frederiksberg By, Hr. Holsøe, Kl. 1.

Aftenfang: Frue Kirke, Candidat Hermansen. Holmens, Hr. Hall. Helliggeistes, Hr. Bull. Trinitatis, Hr. Ulgaard. Frelserens, Candidat Damm. Frederiks, Hr. Grundroig. Garnisons, Hr. Glahn. Barton, Student Beck.

Kjøbenhavn, den 8de Juli.

Den 1ste Juli er Kjøbmand H. C. Hellefen i Kalundborg anerkjendt som kongelig svensk-norsk Viceconsul samvæsteds.

— Det bornholdtske Selskabs første Forestilling af Folkecomedien: Stuen og første Sal vandt iafte et særdeles stærkt og almindeligt Bisfald, og vidnede om, at Selskabets Proyer ledes med en Omhu, der fortjener den varmeste Erkjendelse og vilde være hædrende for ethvert stort Theater; thi uagtet den dobbelte Decoration og de to forskjellige Dialoger, der næsten bestandig høres paa Scenen, lægge store Vanskeligheder i Veien for Stykkets raske Gang og forde et omhyggeligt beregnet stumt Spil af hele Personalet, gif det Hele fra alle Sider, uden Hensyn til Udørelsen af de enkelte Charakterer, med en Runding og Nøiagtighed, som alene maatte sikre Forestillingen meget Bisfald. Lillige var der ikke fra Directionens Side sparet Noget for at give Decorationen og Dragterne den størst mulige Elegance og Glans. Ved Dækkets Udgang sandt dette ogsaa strax forjent Erkjendelse, da den meget smukke dobbelte Decoration fremkaldte et stærkt Bisfald. Dette Folkestykke har mange meget effectfulde Scener; kun ere de tilfattede Contraster imellem begge Etagers Beboeres Handlinger og Lykkesomstændigheder anlagte med en temmelig stærkt loinsældende Berregning og saa at sige givne en Slags igjennem hele Stykket gaaende Symmetrie. Den første Act's Slutning, hvori begge Etagers Beboere nyde deres høist forskjellige Aftensmaaltid, blev modtaget med meget stærke Bisfaldbøttringer,

og den anden Act's særdeles effectfulde Slutningsscene, hvori Suen's Beboere dansede og juble for deres uventede Lykke, medens Millionairen paa første Sal staaer ødelagt iblandt sine Bordvenner, vandt et stormende, mange Gange gjentaget Bisfald. Af de Spillende udmærkede sig især Hr. Zimmermann, som med Lunne, Lethed og Sikkerhed gav Sjeneren, og Hr. Wilke, der gav den første Deel af Damians Rolle ypperligt, men i Slutningen, baade i Spil og Paakiørdning, henfaldt til en altfor stor Overdrivelse, uden hvilken denne Fremstilling vilde have været en af denne talentfulde og ydede Komikers bedste. Dette er at haabe, at han ved de følgende Forestillinger ikke bruger den uhyre Haarpynt og anvender færre Polichiauskagter, hvorved hans Spil vil vinde meget og give ham større Krav paa det stormende Bisfald, der gaves ham saavel som Hr. Zimmermann.

Posteletteretninger.

Paris, den 27de Juni.

Stere af vore Blade vedblive at paastaar, at Marschaljerne, især Gérard og Soult, have yttret sig paa det Efertrykkeligste mod Fredslutningen med Abdulkader, ja, ere endog gaaede saa vidt, at de have erklæret, at Ministrene for Ratificationen af samme fortjente at anklages for Høisforræderi. Man lægger Marschal Soult den Ytring i Munden, at General Bugeaud, ved at fornædre Frankrige i en arabisk Romadehoodings Dine, har tabt mere, end nok et Slag ved Waterloo. Til Generalens Forsvar meddelte Temps Igaar en under 14de dennes dateret, aldeles afvigende Beretning angaaende hans Sammenkomst med Emiren, ifølge hvilken Ukastet til Fredslutningen er leveret fra Sidstnævnte. Generalens bestemte Sprog, hans graae Haar, skjætte Udsærd imod Emiren og fremfor Alt det Mod, med omtrent en Snees Officerer at vove sig midt ind i en fjendtlig Leir af 12,000 Mand, skal have indgydt Araberne den største Verbødighed. Abdulkader forsikrede blandt andet, at han vilde give Handelen med Franskmændene en umaadelig Udstrækning, beskytte Caravanerne fra det Indre af Afrika og undertvinge de uafhængige Stammer i Ørkenen Ungard, for at tilveiebringe en Forbindelse med Marocco. — Man vil imidlertid vide, at Fredslutningen ikke er ratificeret, at General Damremont er bleven kaldt tilbage og at Marschal Molitor med store Fuldmagter skal være bleven udnævnt til General-Gouverneur.

I Museet i Versailles findes 1030 Malerier, Gouacher og Aquareller, der forestille historiske eller militære Scener osv. 261 nulevende Kunstnere, hvori 46 ere forblevne anonyme, have arbejdet paa dem, og disse Malerier omfatte et Tidrum af 1350 Aar, fra Slaget ved Tolbiac (Zülpich) i Aaret 496 indtil Erobringen af Mascara i Aaret 1835. Af de levende Kunstnere har Hr. Allaux leveret de fleste Stykker, nemlig 73, deels alene, deels i Forening med Andre. Af ældre Kunstnere

havde sluttet et Slags Forbund med den mægtige Beduin-
 stamme, Hawazimerne, der tæller omtrent 30,000 Slinter, og
 Stammen havde i nogle Aar holdt Pasfene ved Yembo og
 Medina aabne for ham; Paschaen vil imidlertid ingen Ven-
 ner have, men ene og alene Undersaatter, og paa nogen Tid
 havde Samdrægtigheden været forstyrret. Paschaen havde
 skillet et Troppcorps af tre Regimenter (omtrent 12,000
 Mand) under Churschid Pascha saaledes, at han haabede at
 indslutte Hawazimerne mellem Medina og dette Corps og win-
 ge dem til at underkaste sig; men Hawazimerne overfald Chur-
 schid Pascha ved Dagens Frembrud og nedfalede hans Tropp-
 per. Han selv tog Flugten med nogle Ryttere, men er hidtil
 ikke kommen til Medina og man kjenner aldeles intet til hans
 videre Skjebne; ved Efterretningernes Afgang vare Hawazi-
 merne paa Marschen imod Medina, hvor Abbas Pascha, Me-
 hemed's Broder, er Commandant. Man troer ikke, at han
 vover at drage ud imod Beduinerne, medens disse paa den
 anden Side ikke ere istand til at indtage en befæstet og med
 Artillerie forsynet Stad; men Medina vil ikke kunne holde sig
 længe uden Tilførsel fra Egypten og det bliver et Spørgs-
 maal, om Paschaen hurtig nok kan sammendrage Tropper og
 Kameler, for at bringe Staden Undsætning og Proviant.
 Paschaens ærgjerrige Plan, at bemægtige sig hele Arabien,
 har i mange Aar voldet ham stor Skade; thi denne unyttige
 Krig har allerede opslugt fem Armeer, uden at Paschaen har
 gjort et eneste Fremskridt, og i dette Nidblik vilde han ikke
 være istand til at gøre et Tog ind i det Indre af Landet,
 som Tusson:Vej i Aaret 1821. Den lave Priis paa Bom-
 ulden i Europa har paa nogen Tid svækket hans Finanser og
 Mangelen paa Recluter tiltager dagligen. Fra Egypten kan
 der ikke længere udskrives Soldater, hvis Landet skal dyrkes,
 og de syriske Tropper kunne ikke udholde de Strabadser, der
 ere forbundne med et arabisk Felttog.

I Franconis glimrende Theater i Paris drager et ganske
 særregt Skuespil hver Aften en uhyre Mennekesmængde hid.
 Det hedder: „Løven fra Mysore.“ Hovedrollerne udføres af
 en Løve, to Lovinder, en Tiger, en Zebra, en Kænguruh,
 et heelt Chor af Aber og Papegøier, samt to uhyre Boaslanger,
 Alle af det berømte Menagerie bestyret af Martin, som har af-
 rettet disse vilde Dyr paa en forbausende Maade. I første Act
 erfarer man, at Sultanen af Mysore har dømt en rebell,
 overvunden Høvding til at miste sin Tunge og derpaa jages
 ud i en frygtelig Skov med Hustru og Børn. I Skoven
 modtages Familien paa det venligste af et Løvepar, som af-
 træder den sin Hule og hver Dag gaaer paa Jagt for de
 Ulykkelige. Disse vorde angrebne af andre Dyr, men de
 høimodige Løver forsvare dem. I anden Act jager Sultanen
 i den samme Skov. I Træerne sidde levende Aber, Pape-
 gøier o. d. Uhyre Slanger snoe sig op ad Stammerne, me-
 dens andre danne Baggrunden. Et Barn forvilder sig og
 bliver forfulgt af en Tiger. Den arme Skabning styrter ind
 paa Circus, Tigeren følger efter — Barnet snubler og falder.
 Tigeren springer paa sit Bytte og vil slæbe det bort, men Lø-
 ven kommer til, og tvinger ham til at slippe Barnet og flye.
 Andre Børn omsnoes af Slanger, som dog ogsaa overvindes
 af deres Beskyttere. I tredje Act maa den atter grebne
 Høvding kæmpe med en rasende Lovinde, som han, efter en
 fortvilet Strid, omsider overvinder, og Stykket ender med et
 glimrende Optog ved Fakkelskin; Selerherren og de Døer-
 vundne gaae ved Siden af hinanden, og alle de andre Dyr
 følge efter, uden at lade sig forstyrre af Fyrværkeriets Glands
 eller af de musikalske Instrumenters Larm. Dog har man
 anvendt al mulig Forsigtighed, for at forebygge Fare.

I Anledning af de i „Kjøbenhavnsposten“ anstillede Be-
 tragtinger og Formodninger vedkommende en Jidsvaade, der

har fundet Sted hos Hr. Generalkrigscommissair v. Abra-
 hamson paa Kragssberg ved Odense, kunne vi, efter et Die-
 vi nes Meddelelse, til „Kjøbenhavnspostens“ Beroligelse for-
 sikre, at der ved denne Hændelse, som forresten fandt Sted
 for en Maanedstid siden, kun er brændt en Samling viden-
 skabelige Memoirer, der ikke i mindste Maade vedkomme det
 Offentlige, men aldeles Intet, som vedrører Hr. v. Abraham-
 sons Regnskab, der desuden, med alle Bilag, meget længe har
 været her i Byen og circuleret blandt vedkommende Autoritets
 Medlemmer.

Til Kjøbenhavnspostens Forfattere angaaende det Thorvaldsenske Museum.

Det er paa Liden engang at sige nogle Ord i denne
 Sag med fortrinligt Hensyn til de Ophævelser, som de to
 Skribenter, der ville „lege Folket“, thi det „har længe
 været Mode der i Bladet“, have gjort over den sidste
 Generalforsamling.

At Forsamlingen var aaben for Alle, var ganske i sin
 Orden. Ikke at tale om, at „Forhandlingernes Of-
 fentlighed“ i en Sag som denne, der, om noget er det, er
 et National-Anliggende, maatte være Toneangiveren behagelig,
 saa sees det ikke, hvorfor nogen skulde udelukkes fra et Møde,
 hvortil man kunde skaffe sig Afgang for otte eller ti Skilling;
 (thi den simple Mand's velmente Skjerv maatte vel respectes
 res ligesaa vel som den mere Velhavendes klækkelige Bidrag)
 og dem, som ad andre Veie, end igjennem Pressen, have
 kundgjort sig som Sagens Modstandere, gaves derved Leilig-
 hed til „parlamentarisk“ at gøre deres Mening gjældende.
 Dog, Udsaldet viste, at de aabne Døre ingen Ulykke have
 medført. Thi om det i Fremtiden skulde falde Noget ind at
 exercere sin juridiske Kløgt paa denne Forhandling ved at
 visitere (1) Valget, og erklære det for en Nullitet, saa vil
 der vel til den Tid endnu være sund Mennekesforstand nok til
 at faae et saadant Angreb til at strande.

Det i Mødet nævnte Middel til at forebygge de for-
 meentlige Uvedkommendes Nærvarelse var saa simpelt, at
 det intet Middel var; Navnens Optegnelse vilde intet
 have bevist, uden at conferere med Listerne paa flere tusinde
 Navne, og naar Navnet endeligen var fundet, saa skulde Per-
 sonens Identitet godtgjøres, egentligen coram notario; — i
 Løbet af et Par Dage var man vel bleven færdig.

Proponenterne skyldte Ingen Regnskab. De
 havde, overbeviste om Anliggendets Vigtighed, indbudet Med-
 borgere at deeltage. Denne Act var forbi. (De Penge, de
 havde modtaget, vare, paa nogle Hundrede Rbd. nær, deres
 eget Indskud, henvod 4000 Rbd., og det havde de betalt;
 thi den bebudede Modtagelse af Indskud i Almindelighed var
 ikke bleven iværksat). Hvad der videre skulde gjøres, maatte
 beslattes af dem, som Deeltagerne dertil udnævnte. Derfor
 sammenskaldtes disse. At kun 206 mødte, gjør intet til
 Sagen; om kun 26 havde mødt, havde det ligesuldt været en
 Generalforsamling. — Men, naar nogen paa dette Møde
 havde den ubegribelige Insolence at sige, ikke en En-
 kelt, men de samtlige 17 Proponenter, hvoriblandt flere af
 Landets meest agtede Embedsmænd, Lærde, Kunstnere og Stær-
 derdeputerede, naar nogen, som sagt, havde den Insolence i et
 flydende, langt, overlagt Foredrag (hvori det blandt andet hed-
 der, at Foretagendet vilde have vundet almindelig Deeltagelse
 naar det ikke havde været til Fordeel (2) for en enkelt
 Mand), at sige disse Mænd Uartigheder, at dable ethvert
 Skridt de havde gjort, foreholde dem hvorledes de skulde have
 baaret dem ad, kort sagt, behandle dem som Skoledisciple, saa
 kunde Proponenterne, som „Herrer i deres Huus“, billigen
 have gjort Brug af deres Huuskret; et kort affærdigende

Soar, anvendt paa en saa lidet urban Herre, var endog en stor Hoflighed.

Derfor Propoventerne havde villet fremlægge en Liste paa valgbare Mænd til Veiledning ved Valget, vilde dette meer end noget have udsat dem for Kritik og Vebredelser. Saa rimeligt som det er, at hver enkelt af Propoventerne uden Betyrning for sin egen Person vilde erfare, at han ei var blandt de Valgte, naar kun Sagen kom i fjærlige Hænder, saa rimeligt er det ogsaa at han just af denne Grund maatte ønske, at see de fleste af sine oprindelige Medarbejdere optages blandt de Valgte. Var nu altsaa paa en saadan „Forlagsliste“ de 17 Propoventer anført, saa var der bleven en Straalen i Kjøbenhavnsposten, og en stor Deel af de øvrige paa Listen Anførte vilde, for den dem derved bevisste Værd, være blevene stilledes til Skue i den sædvanlige postdaglige literaire Gabestok for en eller anden menneskelig Skrøbelighed.

Det vil nu vise sig om Kjøbenhavnspostens Redacteur eller hans Inspirant vil bruge sin sædvanlige Taktik, enten i en blid og ædel Tone, for at tilhykle sig de Svageres Bifald, lesse for Publicum, og beklage sig over at Indsenderen er alt for meget en „Maler i det Grove“ (Dehl. Corr.) eller, efter erhvervet Formodning eller Vished om hvem Indsenderen er, med nogle lette og vittige Træk søge at bringe ham frem for Publicum.

Jørrigt kunde disse Tracaserier, tjenlige til Stof for mange Samtaler, være at foragte; men det virkelig Sørgelige derved er, at Foretagendet lider derunder, fordi den ædle Kunstner, sin Nations Stoltthed, har fundet sig krænkert ved de Lumpenheder, som igjennem Pressen i denne Anledning ere fremskomne.

Forfremmelser og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 27de Juni er forhen værende personel Capellan for Strandby og Farsøe Menigheder i Viborg Stift, J. M. Budy, beklædet til personel Capellan for Gylling Menighed i Aarhus Stift.

Under Generaltoldkammer og Commerce-Collegiet: Den 20de Juni er fuldmægtig ved Goubernementet i Tranquebar, J. S. Eiler, i Raade og med Vartpenge entlediget fra bemeldte Embede og derhos udnævnt til virkelig Kammerraad; den 18de Juni, constitueret Overbetjent L. Wilde til Told- og Consumptionsoverbetjent i Nyborg; Lærer ved Søe-Statens Drengeskole, P. J. Brun, til Strandtoldcontroller i Nyborg Tolddistrict; den 21de Juni er bemeldte Strandtoldcontroller Brun udnævnt til Kammersecretair.

Erindringsliste for Søndagen den 9de Juli.

- Nr. 7. Forestilling paa Moerskabs-theatret paa Vesterbroe.
7. Forestilling paa Vesterbroes nye Theater.

For Mandagen den 10de Juli.

- Nr. 9. Auction paa Larsens Plads over Skibsinventarium.

Thermometer i Skjgge mod Nord.

1837.	Høieste.	Løveste.
Den 7de Juli.	+ 18, 8.	+ 9, 0

Dette Blad tilbringes Subscribenterne i Kjøbenhavn, de 6 Sagnedage i Ugen for 2 Rbdlr. Solv eller Sedler, paa Trykpapir, og 2 Rbdlr. 4 Mk. Solv eller Sedler og Legn, paa Skrivpapir, kvartaliter, og Ellagsbladet „Søndagen“ for 1 Mk. 8 S. Solv eller Legn kvartaliter, (12 Numere); dog kan „Dagen“ holdes alene, men „Søndagen“ kun af „Dagens“ Abbonenter. Enkelte Numere salges ikke. Subscripition modtages i Stormgaden Nr. 186, 1ste Sal.

Kjøbenhavn. Trykt i det Kjøbmandske Officin.

Wandere høieste Varme, den 7de Juli: 15 Grader.

Reisende.

Til Kjøbenhavn. Hidkomne den 6te Juli: Ami. Sesthed; Junf. Gannse, Farver Feilberg f. Mariboe, Handelsbetjent Giedvad f. Goding, Kammerraad Hellefien f. Duemosegaard, Præst Gotlieb f. Storeheddinge, Forvalter Brandt f. Lund, Ekam og Schouby Herred, Farver Erichsen f. Stockholm.

Dampskibet „Prinds Carl“

ankom den 6te Juli fra Sverrig og Norge, medhavende: Handlende S. Krohn, Proprietair J. Krohn, Factor Lundberg, Md. Wuns med Datter, Fru Bern med Datter, Handlende Solth, Jfr. Ange, Cand. Thoms, Kbm. Poppe, Hattmager Edmann, Brugsfuldmægtig Pedersen, Student Sorensen, Kbm. Ammelsen, Hr. Martens, Kbm. Laurisen, Jfr. Holst, Cand. Smith, Ami. v. Bertouch med Tjener, Mrs Birch med Son, Lieutenanterne Hempbew og Janowski, Farver Erichsen, Dr. Caspel, Hr. Noach, Skoemagervend Heymann, Generalconsul Ewerlos, Bogholder Norstrom, Corvist Lobien, Md. Stramboe, Jfr. Korboe; fra Helsingør: Kbm. Unna, Grosfererne Rhodin med Son, og Borries, Hr. Witte, Færgemand Vehn.

Dampskibet „Dronning Marie“

ankom den 7de Juli fra Stettin, medhavende: dHr. Thiele, Wåhlsch, Eggert, Nowland, David, Levensfeld, Smith og Gylbing; fra Evinemünde: dHr. Dalton og Neumann.

D o d e.

J. A. Seerg, 24de Juni; Md. Julie Eugenheim, fød Cantor, 24 Aar, 27de Juni; Md. Volette Simonsen, fød Meyer, 77 Aar, 25de Juni; Christian Frederik Kirck, 62 Aar, 24de Juni; Jernhandler Hans Petersen, 66 Aar; Md. Maria Carlstrup, fød Petersen, Enke efter Høker Carlstrup, 54 Aar, 27de Juni; Conditør Andreas Semademi, 25de Juni; Brygger Peder Rohde, 82 Aar, 30te Juni; alle i Kjøbenhavn.

Slagtersvend Jens Nielsen Lund, 41 Aar, paa Vesterbroe, 16de Juni. Strandtoldbetjent Bruun i Tebbstrup ved Randers. Johan Andreas Wollenberg, 27 Aar, i Aarhus, 23de Juni. Præst Christian Friedrich Würger, 58 Aar, i Broctdorf i Steinburg Amt, 22de Juni. Organist, Degen og Skolelærer Johann Reimers i Barmstedt, 64 Aar og 8 Maaned, 23de Juni. Md. Dorthea Harup, fød Jørgensen, 66 Aar, i Lyngbye, 24de Juni. J. E. Holst, Bureauchef i det norske Finansdepartement, 48 Aar, i Christiania, 6te Juni.

Skulde der ikke gives en god Familie, ligemeget her i Byen eller paa Landet, der kunde behøve og vilde antage i Huset en ung forældreløs, velopdragen Pige af paalidelig Character? Hun er velsøgt i Syning, Brodering og flere Haandarbejder, er kyndig i det spidste Syrog, samt vandt til at forrette indvendige husholdnings Systemer. Paa den ansees ikke for det første. Hvis Nogen herpaa reflecterer, da vilde de behageligt henvende dem paa lille Kjøbmagergade Nr. 79, i Stuen.

Forvepriser i Kjøbenhavn, Lørdagen den 8de Juli.

Kug, Lønde.....	4 Rbd. 3 Mk.	: 6. a 4 Rbd. 4 Mk. 8 S.
Hvede, Lønde.....	4 Rbd. 5 Mk.	: 6. a 5 Rbd. 1 Mk. 8 S.
Byg Tradet, Ld.....	2 Rbd. 5 Mk.	: 6. a 3 Rbd. : Mk. : 6.
Byg Gradet, Ld.....	2 Rbd. 4 Mk.	: 6. a 2 Rbd. 5 Mk. : 6.
Havre, Lønde.....	2 Rbd. 2 Mk. 8 S.	: 6. a 2 Rbd. 4 Mk. 8 S.
Hviter, Lønde.....	4 Rbd. 5 Mk.	: 6. a 5 Rbd. 2 Mk. : 6.
Røget Flesk, Lpd.....	2 Rbd. 2 Mk.	: 6. a 2 Rbd. 2 Mk. 8 S.
Grans. Flesk, Lpd.....	1 Rbd. 5 Mk. 4 S.	: 6. a 2 Rbd. : Mk. 6 S.
Smør, Pundet.....	: Rbd. 1 Mk. 5 S. a	: Rbd. 1 Mk. 8 S.
Æg, Snesen.....	: Rbd. 1 Mk. 6 S. a	: Rbd. 1 Mk. 7 S.
Gjær, Pundet.....	: Rbd. 1 Mk. 2 S. a	: Rbd. 1 Mk. 6 S.
Skjællands Smør, pr. Fdg. 11 Rbd. 4 Mk.	: 6. a 13 Rbd. 3 Mk. : 6.	